

maa gaa ud af Verden. Saaledes som den høitærede Minister oplyste, er det oprindelige Beløb af omtrent 6 Millioner nedbragt til omtrent $2\frac{1}{2}$ Million. Det er altsaa mere end Halvdelen, der er afbetalt, og vel at mærke, denne Afbetaling, denne Inddragning har fundet Sted i Løbet af en forholdsvis kort Narrække. Jeg kan i dette Dieblit ikke nøiagtig nævne Narræklet, men jeg tror ikke at feile, naar jeg siger, at det er omtrent 5—6 Aar. Naar man saaledes har arbejdet paa at inddrage disse Obligationer, er det Noget, som er fket i Følge Overenskomst mellem det høitærede Finantsministerium og Bestyrelsen af Kreditkassen, og det er denne sidste, som ønsker, at disse garanterede Obligationer efterhaanden forsvinde. Kreditkassens Bestyrelse har i Løbet af disse 5—6 Aar ved enhver som helst Leilighed søgt at komme i Besiddelse af disse garanterede Obligationer og faae dem ombyttede med ikke-garanterede Obligationer. Naar det sker, sendes den garanterede Obligation, det enkelte, bestemte Exemplar, ind til Finantsministeriet, hvor den da bliver tilintetgjort. Naar det iøvrigt har funnet Lykkes i Løbet af denne korte Tid at faae $3\frac{1}{2}$ Mill. garanterede Obligationer ombyttede med $3\frac{1}{2}$ Mill. ugaranterede Obligationer, er det ganske vist maafte for en Del bleven lettet derved, at man har, som den høitærede Finantsminister udtrykte sig, lokket Gierne af de garanterede Obligationer derved, at man har aabnet Afgang for de ikke-garanterede Obligationer til at deltage i en Lodtrækning, hvorved Obligationer, der oprindeligt lode paa 4 pCt., ere blevne udtrukne til fremtidig at lyde paa $4\frac{1}{2}$ pCt., medens derimod de garanterede Obligationer vare udelukkede fra at deltage i en saadan Lodtrækning. Men Hovedgrunden til, at det er lykkedes, er dog naturligvis en anden, den nemlig, at der i Virkeligheden paa Børsen ikke har været gjort Forskjel mellem de garanterede og de ikke garanterede Obligationer. I Mand's Munde, ja saalænge Kreditkassen overhovedet har haft begge Arter af Obligationer, har Kursen paa de garanterede og ugaranterede Obligationer stadig været den samme. Det er et Bidnesbyrd om den Tillid, som der altsaa i Pengeverdenen har hersket til Kreditkassens Obligationer. Hvis det ikke forholdt sig saaledes, hvis der var en Kursforskjel mellem de garanterede og ugaranterede Obligationer, vilde selvfølgelig Gierne af de garanterede Obligationer ikke lade sig lokke til Ombytning med de ikke-garanterede af Hensyn til den jo ikke meget store Udsigt til ved Lodtrækning at faae dem ombyttede med $4\frac{1}{2}$ pCt.

Obligationer i Stedet for 4 pCt. Men Hovedgrunden er den, som sagt, at paa Børsen har Kursen ikke været forskjellig, og naar Kursen ikke har været forskjellig, har det naturligvis sin Grund deri, som den høitærede Finantsminister nærmere udbillede, at Statens Garanti effektivt, saa at sige, ikke har nogensomhelst Betydning, idet der til Dækning af de Forpligtelser, der paahvile Kreditkassen, findes en Reservecfond, som efter vore Forhold maa siges at være overordentlig stor, idet den er over 2 Mill. Kr. i let realisable Aktiver, medens det først er i det sidste Aar, at hele Obligationsskatten, som er i Cirkulation, er naaet op over 30 Mill. Det er altsaa en forholdsvis meget stor Reservecfond, og bag efter denne Reservecfond staar den Sikkerhed, der er til Stede i Panterne. Jeg skal dertil endelig sige den Oplysning, at der — her tor jeg ikke sige i Mand's Munde, men jeg kan sige: saa længe, jeg huser tilbage i Tiden, og navnlig saa længe jeg har haft at bestille med Kreditkassen, hvilket er 13 Aar — ikke nogensinde er lidt et Tab paa noget af Kreditkassens Pantar. Der vil altsaa, hvis det Arrangement, som har været paa Dntale mellem Finantsministeriet og Kreditkassen, og som foreligger til Billigelse af Folkethinget, bliver godkjendt, ikke ske nogensomhelst Forandring, hvad Statskassens Garanti angaar. Der er al mulig Udsigt til, at denne Garanti efterhaanden vil forsvinde mere og mere, ligesom jeg tror, man kan berolige sig med, at den i Virkeligheden ikke har nogensomhelst Betydning.

Ordsprøveren (H. Olstein): Den høitærede Indenrigsminister rettede en Opfordring til mig om at tage mit Vædringsforslag til § 19 tilbage samt anbefale Vedtagelsen af det af Ministeren stillede Vædringsforslag, idet han udtalte, at det var hans fulde Overbevisning, at Lovforslaget om Fiskeriet vilde blive uforandret vedtaget i Landsthinget. Jeg skal da sige, at jeg efter at have konfereret med mine Meningsfæller, i Tillid til denne ministerielle Erklæring om, at Lovforslaget vil blive uforandret vedtaget af Landsthinget, og i Tillid til den høitærede Ministers Kundskab om Forholdene i Landsthinget og i Overensstemmelse med vor Opfattelse, som kun har tillagt den hele Udsættelse rent formel Betydning — tager det af mig stillede Vædringsforslag tilbage og anbefaler Thinget at stemme for det af Ministeren stillede Forslag om Forlængelse af „Hauchs“ Togt.